

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom  
Spisová značka: OT/25/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010213  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová  
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010213.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v trestnej veci obžalovaného E. K., F. XX. XX. XXXX R. Q., Q. T. Q., U. XXXX/XX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. augusta 2020 v Novom Meste nad Váhom, takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný: E. K., F. XX. XX. XXXX R. Q., Q. T. Q.Č., U. XXXX/XX,

je vinný, že

dňa 24. 06. 2020 v čase asi od 23.00 hod. do 23.02 hod. v obci Č. po ceste O. a po miestnej komunikácii viedol v smere od obce H. ako vodič osobné motorové vozidlo H. XXX J., evidenčné číslo: Q. po tom, čo požil alkoholické nápoje s výsledkom merania 0,55 mg/l etanolu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

## o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 25. 06. 2020 pod č. Pv 385/20/3304 - 4 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného E. K. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená podľa spisového materiálu Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, ČVS: ORP-42/DI-NM-2020 dňa 24. 06. 2020 o 23:05 hod. Obžaloba bola sudkyňi pre prípravné konanie súdu doručená prokurátorom dňa 25. 06. 2020 o 17.05 hod. za súčasného odovzdania osoby obžalovaného súdu.

Po doručení uvedenej obžaloby sudkyňa pre prípravné konanie vykonala výsluch obžalovaného dňa 25. 06. 2020 v čase od 17:35 hod. do 18:10 hod., v rámci ktorého vypočula obžalovaného k okolnostiam zadržania, k jeho osobe a k veci. Trestnú vec obžalovaného vybavila sudkyňa pre prípravné konanie vydaním trestného rozkazu, ktorý bol obžalovanému a prokurátorovi ihneď doručený krátkou cestou pri výsluchu. Obžalovaný sa výslovne vzdal práva podľa odpor. Prokurátor podal odpor bez odôvodnenia. Nakoľko s obžalobou nebol podaný návrh prokurátora na vzatie obžalovaného do väzby a nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali ďalšie trvanie obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, sudkyňa pre prípravné konanie po výsluchu obžalovaného prepustila ihneď zo zadržania na slobodu vychádzajúc z § 87 ods. 2 Trestného poriadku.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. OT/25/2020 - 43 zo dňa 25. 06. 2020 súd uznal obvineného E.Á. K., F.. XX. XX. XXXX R. Q., Q. T. Q., U. XXXX/XX, za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac, ktorý podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal prokurátor v zákonnej lehote odpor bez odôvodnenia.

Súd vykonal dňa 03. 08. 2020 za prítomnosti obžalovaného a prokurátora hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E.I. K., oboznámením ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) dopytom na obžalovaného a zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal kladne (áno). Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2020 vyplynulo, že svoj čin úprimne ľutuje. Uviedol, že sa mu to stalo prvýkrát a už to nikdy nespraví. Konal skratovo, doteraz si to nevie vysvetliť. Nesúhlasí s navrhovaným trestom prepadnutia osobného motorového vozidla, nakoľko žije v spoločnej domácnosti s priateľkou ako druh a družka. Motorové vozidlo užíva aj priateľka. Chodievajú s priateľkinou matkou na kontroly na kardio do Nitry, do Trenčína. Priateľka má vodičský preukaz, aspoň ona by vozidlo mohla využívať. Keďže nikdy nič podobné nespravil, považuje pôvodne uložený trest trestným rozkazom za postačujúci.

Prokurátor v záverečnom vyjadrení navrhol, aby súd po vzhlásení viny obžalovaného, uznal obžalovaného vinným zo žalovaného skutku. Bolo zistené, že vozidlo, ktoré bolo použité na spáchanie trestného činu, vlastní obžalovavý. Navrhol, aby súd uložil podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 289 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona a určil skúšobnú dobu v dolnej polovici, zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v dolnej tretine trestnej sadzby a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci motorového vozidla H. XXX, kľúča, dokladov od vozidla. Uvedené vozidlo bolo použité na spáchanie trestného činu, vlastnícky patrí obvinenému, neboli zistené výnimočné okolnosti, pre ktoré by nemohol byť uložený trest prepadnutia veci. Obžalovaný je rozvedený, má dospelé dieťa. Nemá konkrétne záväzky, okrem priateľky, nemusí to byť trvalý vzťah. Vozenie matky obžalovaného priateľky v rámci mesta nie je skutočnosťou, ktorá by zakladala výnimočnú okolnosť, pre ktorú by sa tento trest neuložil. Obžalovaný býva v Q., chodí k lekárovi do Trenčína v rámci mesta, nebýva na kopaniciach, kde je iná možnosť prepravy, taxíkom. Môže si teda dopravu zariadiť aj inak. Navyše na osobné a rodinné pomery má obžalovaný myslieť už v čase páchania trestného činu, a teda že následkom môže byť aj trest, ktorý zasiahne do jeho práv. S poukazom na uvedené považuje za potrebné uložiť aj trest prepadnutia veci.

Obžalovaný v záverečnom vyjadrení uviedol, že toho ľutuje.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný šoféroval motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, pri ktorom by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem chránený trestným zákonom, ktorým je pri tomto trestnom čine ochrana života a zdravia, ako aj ochrana majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky (najmä alkoholu), ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia touto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené súdom podľa § 15 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Z odpisu registra trestov (č.l. 57) vyplynulo, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov.

Z výpisu z evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že sa obžalovaný dopustil jedného priestupku v doprave dňa 16. 08. 2017 proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky - nerešpektovania dopravnej značky, ktorý bol riešený blokovou pokutou vo výške 10,- Eur.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že obžalovanému bolo udelené vodičské oprávnenie na vedenie motorových vozidiel skupiny B dňa 25. 07. 1985.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vlastníkom osobného motorového vozidla H. XXX, L.. Č.. Q., R.: R. XSXXXXXXX, Š. E., je obžalovaný.

Zo správy Mestského úradu vyplýva, že obžalovaný je rozvedený, od 09. 09. 2008 je prihlásený k tvalému pobytu na adrese Q., U. XXXX/XX, na menovaného nie je evidovaný žiaden priestupok, ktorý by prejednával Mestký úrad v Q..

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že obžalovaný dňa 25. 06. 2020 podľa § 89 Trestného poriadku vydal osobné motorové vozidlo zn. H. XXX, L.. Č.. Q., R.: R. XSXXXXXXXX, Š. E., kľúče a doklady od vozidla Technický preukaz, potvrdenia o emisnej a technickej kontrole.

U obžalovaného je možné konštatovať, že obžalovaný je výsluhový dôchodca, žije s priateľkou. V minulosti sa obžalovaný dopustil jedného priestupku v doprave za nerešpektovanie dopravnej značky. Vodičský preukaz má 35 rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Na strane obžalovaného súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. j), l) Trestného zákona). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, kedy sa v dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností znížila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, súd mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere až na 8 mesiacov. Po dôslednom vyhodnotení osobných a majetkových pomerov obžalovaného, ktorý je výsluhový dôchodca, má jedno dospelé dieťa, je rozvedený a žije s priateľkou, vedie riadny život, súd dospel k záveru, že účel trestu a zabezpečenie individuálnej a generálnej prevencie možno dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 mesiac s podmienčným odkladom a určenou skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov.

Súčasne súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, nakoľko sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky dopustil v súvislosti s činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie. Trest zákazu činnosti súd uložil obžalovanému na dolnej hranici zákonnej sadzby, a to vo výmere 24 mesiacov pri súčasnom neuložení trestu prepadnutia osobného motorového vozidla.

Súd má za to, že takto uložený trest odpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Obžalovaný má 62 rokov, jeho tvrdeniu o skratovom konaní súd uveril, doposiaľ viedol obžalovaný riadny život, nedopustil sa žiadneho trestného činu a po 35 rokoch má jeden priestupok v doprave. Uloženie trestu prepadnutia osobného motorového vozidla, ktorý navrhol uložil prokurátor, v danom prípade súd nepovažuje za zákonný a spravodlivý. U obžalovaného nejde o páchatel'a, ktorý by nerešpektoval súdne rozhodnutia, dopúšťal by sa opakovane priestupkov v doprave, resp. trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla.

S poukazom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, t.j. na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.